

3 forskjellige Formaal, men jeg bør dog maasse rettest her tillige gjøre den Bemærkning, at disse Formaal uivervilksomt gjensidigt ville komme til at supplere hverandre. Disse 3 Formaal ere formentlig Dpnaaelsen af en Eksporthavn for den nordvestlige Del af Sjælland, for det Andet, Dpnaaelsen af det Gode, som en Nødhavn kan give, og endelig Dpnaaelsen af det Gode, som kan skaffes tilveie for Fiskeriet derved, at man faar en Baadehavn. Det staar klart for mig, at af disse 3 Formaal maa Hovedvægten ubetinget lægges paa det Første, at erholde en Eksporthavn. I saa Henseende stiller det sig for mig saaledes, at det ganske vist maa anses for et overordentlig stort Gode, der er opnaaet derved, at vi have faaet Esbjerg Havn, idet vi derigjennem have været istand til at frigjøre Sjælland fra Afhængigheden af sydligere beliggende Steder som Tilførselssteder og Eksportsteder, og idet Trafikken siden Anlægget af den nævnte Havn har taget et betydeligt Opving, hvis Virkninger spores paa mange forskjellige Maader ikke mindst ved en rast stigende Udvikling af alle Grene af Landbrugsproduktionen; — men det staar dog samtidigt klart for mig, at det nævnte Hensyn, Hensynet til Eksporten trænger til et Punkt nordligere end Esbjerg, altsaa et Punkt beliggende imellem Esbjerg og Skagen, idet jo, som sagt, Ønskeligheden for det nordlige, navnlig det nordvestlige Sjælland af et nærmere liggende Eksportsted til Hovedmarkedet England formentlig springer tilstrækkelig i Dinene, til at jeg ikke behøver at gaa nærmere ind derpaa. Jeg skal senere komme tilbage til dette efter min Mening væsentligste Formaal for Anlægget af en saadan Havn, og jeg skal da her gjøre nogle enkelte Bemærkninger med Hensyn til de 2 andre Formaal, hvorom der kan være Tale ved et saadant Anlæg, nemlig Hensynet til at faae en Baadehavn og Hensynet til at faae en Nødhavn. Hvad en Nødhavn angaar, er jeg tilbøielig til at tro, at den ærede Indenrigsminister i det Væsentlige har Ret, naar han har udtalt, at hvor nyttigt det end kan være at faae en Nødhavn, altsaa her Hensynet til Redningsvesenet, vil dette Formaal ikke tilfulde kunne opnaas uden ved Anlægget af et stort Antal Havne. Jeg tror derfor, at dette Formaalets Dpnaaelse, hvad jeg ogsaa antydede i Begyndelsen af mit Foredrag, kommer til at staa i anden Række. Derimod mener jeg rigtignok, at det tredie Formaal, der kan opnaas ved Anlægget af en Havn i Nordvestsjælland, nemlig Hensyn til Fiskeriet, spiller en noget større Rolle, om end ikke den Rolle, som efter min Mening maa tillægges Hensynet til Eksporten, og det er navnlig min Mening, at forsaavidt der i den nærmeste eller i en nærmere Fremtid maatte blive gjort noget Væsentligt for Fiskeriet maatte navnlig i Retning af Tilveiebringelsen af store Baade og hvad dermed staar i Forbindelse til at drive Fiskeri i større Stil, end

det nu er Tilfældet, maa det anses for særligt ønskeligt, at et eller andet Sted paa Vestkysten af Sjælland har en Havn, der kan tilbyde det fornødne Udgangspunkt og Tilflugtssted for Fiskerne, og er beliggende saaledes, at den kan yde et Tilflugtssted for et saa stort Antal Fiskere som muligt, altsaa baade Nord fra og Syd fra. Der er med Hensyn til Valget af Stedet for Anlægget af en saadan Havn baade fra den ærede Forespørgers Side og tillige fra den høitærede Indenrigsministers Side lagt særlig Vægt paa Hirtshals Havn. Jeg skal med Hensyn til et af de Formaal, der maatte realiseres ved Anlægget af denne Havn, Hensynet til Fiskeriet, indrømme, at det selvsølgelig bliver en Havn, der vil faae en meget stor Betydning, men vist kun for de nærmestliggende Dele af Landet, altsaa væsentlig kun en lokal Betydning, idet Hirtshals's meget nordlige Beliggenhed formentlig vil medføre, at Betydningen ikke vil blive saa stor, naar dette Punkt bliver valgt, som hvis der bliver valgt et Punkt noget sydligere, altsaa mere midtvejs, om jeg saa maa udtrykke mig, mellem Skagen og Esbjerg. Idet jeg bemærker, at Udvillingen af et Havfiskeri vil føre dette Erhverv fra fremmede Fiskere over til vore Landsmænd, gjør jeg opmærksom paa 2 Punkter, hvorom der formentlig kunde være Tale, naar der er Spørgsmaal om nordvestjydske Havneanlæg, og det er paa disse 2 Punkter jeg vil henlede Dpmærksomheden, idet jeg forøvrigt skal gjøre den Bemærkning, at jeg for mit Vedkommende er langt fra at være sagtyndig, saa at det kun bliver en Hensigtstilling, der i saa Henseende vil komme fra min Side til nærmere Overveielse ved en fortsat Underfølgelse af Sagen af mere Sagtyndige. Det første Punkt, jeg vil henlede Dpmærksomheden paa, er allerede berørt meget udførligt af det ærede Medlem fra Nørresundby, der indledeede denne Forespørgsel. Det er det Parti af Vestkysten, som findes om Thyborønkanal og den nu næsten ganske tilsaandede Algerkanal, idet dette Punkt jo har den store Fordel at ligge mere sydlig end Hirtshals, altsaa kommende en større Del af Vestkysten tilgode end Hirtshals, som formentlig liggende for langt mod Nord, hvorhos dette Punkt vistnok, foruden at gjøre Nytte som Nødhavn og navnlig som Baadehavn, tillige vilde medføre den Fordel at kunne gjøre Nytte, hvor der var Tale om en Forbindelse mellem Besterhavet og Limfjorden, forsaavidt noget Saadant engang i Tiden maatte foreligge som realiserbart. Jeg skal ikke her gaa ind paa, hvilken Betydning dette vilde have — det ligger saa ganske udenfor mit Kendskab til og min Opfattelse af Forholdene i saa Henseende, at jeg ikke vil eller kan udtale mig derom; men, som sagt, dette Punkt vilde jo af de Grunde, jeg her har anført, være at foretrække for et saa nordlig liggende Punkt som Hirtshals. Men idet jeg i denne Henseende ganske kan henholde mig til, hvad der er fremkommet fra den